

Trpte, Zelení: Uhlí na dračku. 700 Kč za hnědé. Pořadníky? Zde je pravda

- CZ24 News | 9. prosince 2022

ČESKO: Černé uhlí v rozmezí 1 500 až 2 000 korun za metrák, hnědé za sedm stovek a je o něj stále velký zájem. Dle prodejců v Moravskoslezském kraji, které oslovily ParlamentníListy, je topiva navíc dost. Problémy byly jen zhruba před dvěma měsíci. „Způsobilo to rychlé embargo na ruské uhlí, které nebylo čím nahradit,“ zní vysvětlení. Nyní uhlí na Ostravsku nakupují i Poláci.

Za současné energetické krize a horentní inflace, kdy ceny zemního plynu a elektřiny trhají rekordy, se nemalá část veřejnosti vrátila ke spalování tuhých paliv, a to zejména uhlí a dřeva, což vítají zvláště firmy a společnosti, které se distribucí těchto komodit zabývají. Z vyjádření jejich zástupců vyplývá, že kalamitní, nedostatková situace, která panovala při prodeji tuhých paliv zhruba před čtvrt rokem, je už zažehnána, a uhlí je nyní dostatek. Problémem je však jeho cena, která je někdy až trojnásobná oproti skutečnosti z loňského roku, ale i tak se stále dobře prodává.

„Uhlí bereme především z Polska a na skladě ho teď máme celkem dost. Metrák černého se prodává za 1 500 až 2 000 korun, hnědé za sedm stovek a je stále o něj velký zájem. Asi před dvěma měsíci, kdy v Česku panovala nákupní horečka v souvislosti se zásobováním paliv na zimu, jsme ani nestíhali všechny zákazníky uspokojit. Způsobilo to rychlé embargo na ruské uhlí, které nebylo čím nahradit. V současné době se obracíme s poptávkou například na Kazachstán a některé africké státy. Když se stanoví sankce, mělo by se přece zároveň hledat i náhradní řešení, a to se tehdy nestalo,“ konstatoval vedoucí skladu ostravské firmy Karbotrade, který si nepřál uvést své jméno.

„Nakupovat uhlí k nám chodí i Poláci, ale už v nižším počtu než dříve. Myslím si, že to je v pořádku, když my tam jezdíme za lacinějšími potravinami a levným benzínem,“ dodal ještě vedoucí z ostravských uhelných skladů.

Podobně se pak vyjádřila i vedoucí skladu Ivana z opavské firmy Nespo s.r.o.:

„O hnědé uhlí je stále enormní zájem, majitelé rodinných domků s ním vytápí ve svých automatických kotlích. My bereme především to české z Mostu a brikety nám vozí z Německa. Obojího máme před Vánocemi dostatek. Katastrofální situaci jsme zažili jen koncem léta a na začátku podzimu, kdy jsme museli zavést pořadníky a uhlí bylo tehdy nedostatkovým zbožím. Teď jsou podmínky prodeje opět normální,“ uvedla.

Tuhými palivy nyní netopí jen lidé, kteří mají hluboko do kapsy, ale i ti, kteří jsou více šetrní, což nám potvrdila například mladá ostravská lékařka Andrea: „Máme v domě dva kotle, jeden na plyn a druhý na tuhá paliva, které obhospodařuje víceméně můj manžel. Já bych si klidně připlatila za plyn, ale on trvá na tom, že se musí šetřit a plynový kotel pustíme až po novém roce. Takže já teď musím alespoň občas vybírat popel, což mne vůbec nebaví.“

Někteří lidé si raději připlatí za moderní formy vytápění

Určitá část veřejnosti preferuje spíše pohodlí při zajištění tepla do své domácnosti a také moderní způsoby vytápění, jež jsou šetrné jak k životnímu prostředí, tak i pro „domácí kasu“. To nám potvrdilo několik oslovených majitelů rodinných domů z Moravskoslezského kraje.

„Měl jsem doma dva staré kotle, jeden na plyn a druhý na tuhá paliva. Protože ten na uhlí už něco pamatuje a přestal mi fungovat, rozhodl jsem využít dotace a koupil jsem si tepelné čerpadlo a solární panely na střechu. Stálo mne to 600 tisíc, z toho polovinu bych měl dostat zpátky od státu,“ řekl nám dvaapadesátiletý Tomáš z Opavy.

Návratu ke skládání uhlí či řezání dřeva se brání i pětapadesátiletá Dagmara z Novojičína:

„Sice mi zastropování cen plynu už letos skončilo, ale k tomu binci při vytápění uhlím se už nechci vracet a je to i časově náročnější. Navíc jsem svůj sklep už využila i jinak, máme v něm rodinnou tělocvičnu,“ upřesnila oslovená rehabilitační pracovnice z Novojičína.

Vrátit se k těžbě uhlí by bylo příliš finančně náročné

V souvislosti s řešením současné energetické krize se vrátily i úvahy o tom, zda neoživit těžbu v nedávno zaniklých dolech na Ostravsku, které nyní spravují státní firmy Prisko a Diamo. Poslední jmenovaná společnost si tedy nechala vypracovat analýzu, jak by se obnova těžby českému státu vyplatila. Z dokumentu ale dle některých médií vyplynulo, že obnovení těžby na nedávno uzavřených šachtách v dolech ČSA a Darkov je sice možné, avšak ekonomicky ani časově nevychází zrovna pozitivně. Obnovení provozu dolů by vyšlo zhruba na 10 miliard korun a trvalo by přibližně 6 let. Navíc, aby nebyla těžba ztrátová, musela by se prodejní cena uhlí pohybovat nad 7 700 korunami za tunu. Problém tkví však v tom, že cena energetického i koksovatelného uhlí na světovém trhu se v posledních 10 letech většinou pohybovala pod touto hranicí. Ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) se proto vyjádřil v Parlamentu ČR v tom smyslu, že těžba uhlí v Ostravsko-karvinských dolech bude pokračovat jen ve stávajících šachtách i po roce 2023, a pokud bude alespoň ekonomicky neutrální, může se v dolování pokračovat i v dalších letech.

„Zatím nepadlo konkrétní rozhodnutí, to je zřejmě na straně vlády. A že je ta velmi opatrná se nedivím, protože dle analýzy by se jednalo o finančně i časově náročný projekt. Navíc by byla problémem i personální otázka, protože bývalým havířům se často ke svému původnímu řemeslu vrátit nechce a polští havíři už raději pracují doma. Nikdo také nezaručí, že cena uhlí, po odeznění té nejpalčivější fáze energetické krize, znovu více nepoklesne,“ informovala Jana Dronská, tisková mluvčí společnosti Diamo.

ZDROJ: